

Knjižnica
Ljubljana

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 244

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, OCTOBER 19, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

Hud vihar na Atlantiku

73 POTNIKOV IN VEČ MOŽ POSADKE JE BILO TEŽKO RANJENIH

New York. — Ameriški parnik je vihar odtrgal del države na krovu, odnesel en rešilni čoln in napravil mnogo druge škode. Ljudje so bile najbrže ranjeni pri silnem premetavanju ladje. Parnik pričakujejo v petek v New York. Na potu sem je rešil posadko torpedirane angleške ladje. Na krovu ima 597 potnikov. Vihar je divjal ob ameriški obali proti severu in je zajel več ladij. Angleški tovorni parnik Blairbeg je v viharju izgubil krmilo in na pomoč mu hiti ladja obrežne straže.

Rusija zatrjuje, da želi s Finsko samo večje prijateljstvo

Washington, D. C. — Sovjetski premier Kalinin je poslal na predsednika Roosevelta zagotovilo, da je začela Rusija dogovore s Finsko samo radi ožjih prijateljskih odnosov in poživljanja tesnejše kooperacije med obema državama. To je odgovor na sije predsedniku Rooseveltu, ki je zadnji teden apeliral v Moskvi, naj Rusija ne zahteva kaj takega od Finske, kar bi ne bilo sprejemljivo in kar bi ogrozilo neodvisnost finske države.

Kalinin je rekel, da je garancija neodvisnosti Finske s pogodbo med obema državama, ki je bila podpisana 14. oktobra 1920. Na ta Kalininov odgovor se poroča iz vladnih krogov, da bo Roosevelt čakal, kako bodo izpadli nadaljnji dogovori med Finsko in Rusijo.

Roosevelt bi imel rad še večjo mornarico

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt se je izjavil, da bo vprašal kongres za večjo bojno mornarico in bo predložil kongresu tozadevni program. Kar ta dežela potrebuje, je večja in popolna mornarica, je rekel predsednik. Ko je lansko leto predsednik predložil kongresu načrt za 20 odstotno povečanje mornarice, kateri program bo dovršen leta 1944, je rekel, da se danja mornarica ne zadostuje za zadostno obrambo dežele. Sedanja vojna v Evropi pa dokazuje, da potrebujemo še večjo bojno mornarico, pravi predsednik.

Danes gradijo Zed. države več kot 100 bojnih ladij in sicer dve bojni ladji po 35.000 tonaže, dve po 45.000 tonaže, 57 rušilcev in 24 podmornice.

Bondi za mostove

Clevelandskim volivcem bo predloženo 7. novembra vprašanje, če dovolijo, da mesto izda za \$3.000.000 bondov, kar se bo rabilo za popravilo starih mostov. 65% oddanih glasov se mora izjaviti za izdajo bondov, ker navadna večina po postavi ne zadostuje.

Zadušnica

V soboto ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Florijan Čampa ob priliki 5. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Frank Bricel

Frank Bricel Jr., ki je umrl v tork, je bil član društva Euclid št. 29 SDZ.

Nemci imajo večjo izgubo kot dobiček

Cleveland, O. — Isaac Marcossion, ki se spozna na svetovna vprašanja, je govoril pred trgovsko zbornico in povedal nekaj svojih misli glede sedanje svetovne situacije. Marcossion je rekel, da če stopi Rusija z vojaško močjo na stran Nemčije, se bodo zaveznički težko rešili. V tem slučaju ne bodo mogle stati Zed. države ob strani in gledati, kako bosta premagani Anglija in Francija.

"Hitler," je rekel dalje Marcossion, "bo dobil svoje plačilo, kakor ga je dobil še vsak diktator. Nemčija je že zdaj izgubila s svojim zavezništvom z Rusijo več kot je pa dobila. Izgubila je Baltik napram Rusiji in pri delitvi Poljske je izgubila več kot pa dobila od boljševikov.

"Danes drži Nemčija glavo v levovem žrelu. Rusko vojaško pomoč Nemčiji se je mnogo preveč nadejalo. To ni bilo nič drugega kot da se je hotelo prestrašiti Chamberlaina in prisiliti Poljake k hitri predaji.

"Sicer pa diktatorji niso drugega kot prevaranti in izdajalci. Nemčija je izdala Italijo in Japonsko, kar se lahko smatra za največjo izdajalstvo v zgodovini. Japonska je zdaj ostala brez prijatelja in Mussolini sedi pa tudi na precej vročem zapečku."

Pok. Katarina Richar

Kot smo že včeraj poročali je umrla v tork Katarina Richar, stara 61 let, stanujoča na 14611 Thames Ave. Tukaj zapušta soproga Franka, doma iz Horjula pri Vrhniki, sina Williama in Pavla ter več sorodnikov. Rojena je bila v Polenah pri Konjicah na Štajerskem, kjer zapušta tri po pol brate, dve po pol sestri in več drugih sorodnikov. Tukaj je bivala 26 let. Bila je članica društva Carniola Hive št. 493 T. M. Pogreb se bo vršil v petek jutraj iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in sinovi, 452 E. 152nd St. v cerkev sv. Jeronima in na pokopališče Calvary. Bodi ji ohranjen blag spomin, preostalo pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Zadušnica

V petek ob osmih se bo brala sv. maša zadušnica za pok. Jenie Makse v cerkvi sv. Vida. Prijatelji in sorodniki so vabljeni.

Poveljnik nemške podmornice opisuje napad

Berlin. — Enega najbolj drznih činov so izvršili Nemci, ko so napadli z bombnimi letali in podmornicami nedostopno angleško bojno pristanišče Scapa Flow v Severnem morju. Zračni napad je kolikor toliko pojmljiv, toda da se je zmužnila nemška podmornica v tako močno utrjen zaliv, mimo pazljivih straž, je pa delo najvišje drznosti in vojne pretnosti.

Topogledno poroča nemško vrhovno poveljstvo sledeče: "Na 17. oktobra je poletela nemška zračna flotila proti Scapa Flow, kjer je napadla z uspehom angleško brodogradnjo, ki leži tam zaščitano. Eno angleško bojno ladjo so naši letalci zadeli in poškodovali. Ko so angleška letala zasledovala našo flotilo, so naši zbil eno angleško letalo na tla.

NAJNOVEJŠE VESTI

Washington, D. C., 18. okt. — Predsednik Roosevelt je danes odločil, da podmornice vojskujočih držav ne smejo pristati v ameriških pristaniščih ali teritorijalnih vodah, razen v viharjih ali drugih nadnaravnih slučajih. To je v nasprotju z odredbo predsednika Wilsona, ki je dovolil podmornicam priti v ameriška pristanišča, toda so morale odpluti v teku 24 ur. Enak odlok je izdala Brazilija in sodi se, da bodo sledile tudi druge republike Južne Amerike.

Stockholm, Švedska, 18. okt. — Pred kraljevo palačo se je zbralo 100.000 naroda, da pozdravijo danskega, norveškega in švedskega kralja in predsednika finske republike, ki so zbrali tukaj za dogovore o bodočem nastopu teh držav v svrhu obdržanja nadaljne nevtralnosti. Zastopniki teh severnih nevtralnih držav so se zbrali na poziv švedskega kralja Gustava V.

Clevelandska ameriška delavska federacija je sinoči odobrila kandidato John E. O'Donnella za župana. Akcija te delavske federacije je presenetljiva vse lokalne kroge, ker se je mislilo, da federacija ne bo posegla v kampanjo. Unija voznikov, ki spada k A. F. of L. je že prej odobrila O'Donnella in pričakuje se, da bodo sledile vse unije, ki spadajo k tej delavski organizaciji.

Clevelandska trgovska zbornica je imenovala odbor petih mož, ki bodo šli danes z županom Burtonom v Columbus, kjer bodo apelirali na gubernerja, da kaj stori v očigled lokalnega relifnega vprašanja, ki preti postati skrajno akuten. To je prvič po dolgem času, da gre Trgovska zbornica roka v roki z mestno administracijo.

TRIKRAT DVOJKI

Oswego, N. Y. — Družini Mr. in Mrs. Willard Soicer so vile rojenice prinesle že v tretje dvojčke. Tudi zdaj sta fantek in punčka, kakor pri prvih dveh. Poleg teh ima družina še devet drugih otrok, katerih najstarejši je star 14 let.

DAN PREMIRJA

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je razglasil, da se tudi letos praznuje "Dan premirja" na 11. novembra. Roosevelt pozivlja ameriški narod, naj zre na čas, ko se bo ustvaril po vsem svetu pravičen in trajen mir.

Nikdar proti Franciji!

London. — Italijanski kralj Viktor Emanuel je rekel pri nedavni diplomatski avdijenci, da ne bo njegov narod nikdar zgrabil za orožje proti Franciji. "Dokler bom jaz stal na čelu Savojev, ne bo Italija nikdar prišla za orožje proti Franciji!" je svečano rekel laški kralj.

Senatorji so se že naveličali debate

Washington, D. C. — Debata glede nevtralne postave je postala senatorjem že tako vsakdanja, da že ne marajo poslušati več. Nad 400.000 besed je bilo že porabljenih za in proti. Ko je hotel včeraj govoriti senator Thomas iz Utah, je bilo samo kak ducat senatorjev navzočih. Navzok pa mora biti kvorum. Vrtar je pozvonil dvakrat, kar pomeni, da zbornica zahteva kvorum. Zvonec se je oglasil po vsem poslopiju v vsakem uradu. Na ta klic je prišlo 27 senatorjev. Ponovni klic je privedel 42 senatorjev in potem je moral iti vrtar loviti senatorje po raznih uradih, ki je po preteku 25 minut privlekel še sedem senatorjev, da je bil v zbornici kvorum.

Točka v nameravani spremembi nevtralne postave, ki dolega 90 dni kredita nakupovalcem bo črtana, ker se s tem strinjajo tudi Rooseveltovi pristaši. Torej bi nova nevtralna postava strogo zahtevala "plačaj in odpelj," brez vsakega kredita.

Italija je prevzela nemški zaslužek

Panama. — Italija je prevzela ves zaslužek, ki ga je imela pred vojno Nemčija med Latinsko Ameriko in Evropo, kar se tiče prevažanja potnikov in tovarov. Italija ima zdaj s tem zelo lep zaslužek. Zlasti je imela Nemčija tukaj nakupljene mnogo cedrovine iz Nicarague in Costa Rique, ki se rabi pri izdelavi zrakoplovov. Laške ladje vozijo sedaj ta les v Evropo, toda trdijo, da ga vozijo samo v Italijo. Vendar se smatra, da gre ta les od tam naravnost v Nemčijo.

Zadušnica

V petek ob 6:30 se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Rose Sintič. Prijatelji so prijazno vabljeni.

Nemci valijo čete na zapadno fronto

800.000 nemških vojakov je pripravljenih, da naskoči francoske postojanke na 90 milj dolgi črti. — Francozi so bili potisnjeni nazaj skoro povsod, kjer so bili kaj zeli Nemcem.

Paris, 18. sept. — Nemci so potisnili Francoze nazaj v trikotu med rekama Saar in Moselle, kar so bili Francozi vzeli Nemcem v prvih dneh vojskovanja. Kolikor se je moglo dognati, ima Nemčija tukaj pripravljenih najmanj 800.000 vojakov, s katerimi namerava napraviti naskok na francoske postojanke. Vse ceste in železnice za nemško obrambeno črto Siegfried so natrpane vojaštva, ki hiti na fronto.

Tozadevno hite pa tudi fran-

coske in angleške čete v pozicije, da bodo pripravljene za nemški udar. Zavezniška artiljerija je bila postavljena na strategične pozicije in samo čaka povelja za ogenj. Francozi so se zakopali skoro prav na svoji meji, kjer bodo skušali ustaviti prvi nemški naval. Francosko poveljstvo dvomi, da bi Nemci napravili naskok na francosko Maginot obrambeno črto. Francozi sodijo, da znašajo nemške izgube v prvih dneh tega tedna nad 8.000 mož ranjenih in ubitih.

Boj med ladjami in letali

Amsterdam, 18. okt. — V času, daljila ven na odprto morje in izpred oči otočanov. Opazovalci niso mogli razločiti, katere države so last bojne ladje, toda sodi se, da so bile angleške in letala pa nemška. Tu je kraj, kjer obdržujejo angleške bojne ladje blokado proti Nemčiji. Bitka je trajala dve uri, predno se je po maknila na odprto morje.

77 ladij je bilo dozdej potopljenih

London. — Od zadnjega četrtka so Nemci potopili že deset ladij, v kar so vštete tudi potopljene ladje v Scapa Flow. Zadnji je bil potopljen francoski parnik Vermont. Pri tem sta bila ubita dva mornarja in štirje so bili ranjeni, ko je nemška podmornica streljala nanje.

Vsega skupaj je bilo v tej vojni potopljenih 77 ladij z 354.768 tonaže in z izgubo 1.594 življenj. Anglija je izgubila sama 38 ladij, 17 so jih izgubile škandinavske države in 24 pa razne druge nevtralne države.

DIPLOMATSKA ZMAGA

Ankara, Turčija. — Ukinjenje dogovorov med Rusijo in Turčijo se smatra za zmago francoske in angleške diplomacije, ker se Turčija ni uklonila Stalinihovim zahtevam samo na ljubo teh dveh. Važnosti se pripisuje tudi nenadni odhod nemškega poslanika von Papena iz Turčije.

Grozilna pisma

Hišni posestniki, ki so dali v najem stanovanje onim delavcem, ki so jih jeklarske družbe dobile izven mesta in ki so zavzeli mesta onih delavcev, ki so bili odpušteni po zadnji jeklarski stavki, dobivajo grozilna pisma. V pismih se jim grozi, da se bo v njih hiše vrglo bombe, ako dotičnim najemnikom ne bodo odpovedali stanovanj. Direktor Ness preiskuje, kdo pošilja taka pisma.

Zvišane plače

Lorain, O. — Lorainški mestni očetje so si zvišali plače in si plačar od \$8.000 na \$4.200. Okraj pa gledali, da smo jo naglo porabili od tam, ker nismo hoteli, da bi do konca vojne prebili v angleškem ujetništvu.

Jugoslavija bo dala Nemčiji železo in les

Belgrad, 17. okt. — Nemška in jugoslovanska trgovska pogodba je bila danes podpisana in sestavljen protokol, ki kaže kakovost in količino predmetov med obema državama v bodoče. Po tej novi pogodbi bo dobila Nemčija iz Jugoslavije več železne rude in lesa, pa manj živin.

Pri tem bo pa nastalo važno vprašanje, kako bo dobila Jugoslavija rudo v roke za izvoz, ko obratujejo dva največja rudnika privatni družbi Francozov in Angležev. To sta rudnika Bor in Trepcu. Diplomatski zastopniki obeh držav so naprošeni, da se pogajajo z jugoslovansko vlado glede njih pravic.

DINAMIT UBIL PET OSEB

Eldred, Pa. — V National Powder Co. so delavci mešali dinamit, ko je naenkrat nastala razstrelba. Pet delavcev je razneslo na drobne kose.

Pozdravi iz Mt. Clemens

Mr. in Mrs. Frank Rouzman, 1726 Hamilton Ave., Cleveland, O. pošiljata lepe pozdrave vsem prekmurkim Slovincem iz zdravilišča Mt. Clemens, Mich., kamor sta se podala za nekaj časa in kjer se prav dobro počutita.

Vrnitev iz domovine

Iz stare domovine sta se srečno vrnila Mr. in Mrs. Gabriel Rus, 8410 Rosewood Avenue. Šla sta na novo mašo, ki jo je daroval njun sin Gabriel na Bledu 6. avgusta. Potovala sta s posredovanjem potniške firme August F. Kolander.

Nov grob

V sredo večer je umrl Mike Turk, po domače Meklav, stanujoč na 14607 Sylvia Ave. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod Jos. Zele in sinovi, 452 E. 152nd St. Podrobnosti poročamo jutri.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 244, Thur., Oct. 19, 1939

Vse gleda na Zed. države

Bolj kot kdaj prej gleda danes ves svet na Zed. države, v deželo svobode, v deželo bogastva, v deželo, kjer vlada demokracija v pravem pomenu besede, kjer sosede ne trepečejo, da bi stegnili roke po njih zemlji.

Skoro ves svet je danes v bojnem metežu, na vseh koncih in krajih se vrše pogajanja in barantanje za meje, za zemljo, za narode. Diplomati uporabljajo vse trike, kako bi drug drugega preslepili in ukanili.

Svet gleda pa tudi na mogočnega diktatorja, na Hitlerja in Stalina, in trepetaje čakajo narodi, kam bosta udarila, kam bosta krenila, kdo bo padel kot prihodnja žrtev samosilnikov, ki so se postavili na prestol in z bičem krotijo svoj in sosedni narod.

Toda svet gleda na Zed. države z vse drugačnimi očmi, kot gleda na evropske mogočnjake, ki se kopljejo v krvi. Na Strica Sama gleda svet kot na svojega očeta, kot na svojega Odrčenika, ki naj bi prišel in rešil Evropo propada.

Res, vodilno vlogo imajo Zed. države v svetu. Pa te vloge si niso pridobile z mečem v roki, z bombami in granatami, ampak z pridiganjem o svobodi, o demokraciji in ljubezni do bližnjega. Mesto, da bi Zed. države tlačile nenasiitnemu vojnemu bogu v žrelo krvave žulje svojega naroda, se je ta denar obrnil v gospodarstvo, v industrijo in trgovino. Medtem, ko se je ostali svet oboroževal do zob, so Zed. države pogozdovale prostrane akre zemlje z novim gozdom, ki bo nekoč silno narodno premoženje. Mesto, da bi vlada izžemala narod do zadnje potne srage, mu je dajala kruha in obleke. Mesto, da bi vežbala svoje fante in jih gonila po vežbališču, jih je učila potrebnih del za življenje.

Pri vsem pa je gledala naša dežela, da je ostala prijateljica vsem in vsakemu in tudi pomagala v dosti slučajih, kakor vemo, kadar so naravne in umetne sile prignale narod v lakoto.

Da, danes ves svet gleda na Zed. države, nekateri res v iskrenem upanju, da bodo stopile med razsrjene bojevnike in jim po očetovski rekle, naj vendar mirujejo in se poravnajo. Drugi pa zopet zro na Zed. države kot na deželo silnega bogastva, ki bi ga radi dobili v pest, da bi vili še več topov, da bi zgradili še več podmornic, da bi še bolj klali in morili.

Zopet drugi zro na Zed. države z jezo in sovraštvom, ker jim ni všeč naša demokracija in naša svoboda. Vest jih grize, ker je narod v tej deželi zadovoljen in srečen, njihov narod pa samo čaka, kdaj bo udaril po svojih zatiralcih.

Ti, slednji so poslali svoje plačance v našo svobodno deželo, da jo okužijo, da zanetijo pri nas nezadovoljstvo in sovraštvo, da bi i v naši deželi izpodkopali temelje demokracije, da bi potem svet ne mogel reči, da smo edina demokratska dežela na svetu.

Stric Sam ve, da goji gada na svojih prsih, pa mu pusti svobodo in trdni verji, da ne more pičiti, ker nima dovolj strupa. Če bo pa postal res nevar, tedaj bo znal tudi Stric Sam dvigniti peto in mu streti glavo.

Dal Bog, da o pravem času.

Kako naj hodimo

Preko ceste je šel možki, ko pridrvi avto, ki ga vodi ženska in možaka podere na tla. Možki, ki ni bil nevarno ranjen, začne zmvitati ženski spol čes, da ne zna voziti.

"Kaj?" zavpije ta, "meni boste rekli, da ne znam voziti! Že dvajset let vozim in vem kaj delam. Toda vi se ne znate obračati po cesti."

"No, če vi vozite dvajset let, hodim pa jaz po cesti že petdeset let in bi rekel, da sem se v teh letih že precej navadil hoje."

In vendar pravi načelnik clevelandске policije, Matowitz, da ni naš največji problem, da bi učili ljudi voziti avto, ampak je naš največji problem ta, da znamo varno hoditi po cesti. Policijska statistika kaže, da se več kot polovica pocestnih nezgod lahko pripiše pešcem.

Dodaj je bilo ubitih v Clevelandu že osem oseb na cesti in 113 jih je bilo ranjenih. Vse te nezgode so se pripetile, ker so šli prizadeti preko ceste nepremišljeno in nepazljivo.

Druga slaba navada je, da imajo ljudje navado stopiti na cesto izza avtomobila ob cesti. Mimo pridrvi v istih hipu avto in nesreča je tukaj. To slabo navado imajo zlasti otroci.

Zato se zadnjih petnajst let mnogo prizadevajo šole, da razlagajo učencem, kako se morajo obnašati na pesti, kako paziti, da jih ne doleti nezgoda.

Kdor stopa po cesti, se mora vedno zavedati, da ga pri vsakem koraku čaka smrt ali poškodba. Gledati mora na signalne luči in druge prometne odredbe, pogledati mora, če je cesta varna in prosta, predno stopi naprej. Zavedati se mora, da njegovo telo ni kos teži in jeklu brzečega avtomobila.

Predno stopimo na cesto, se ustavimo za trenutek in poglejmo, če je varen prehod. S tem ne bomo dosti zamudili, pa nam morda ravno ta hipec prihrani življenje. Kakor pravi pregovor, da je nesramen, kdor se z bikom bode, prav tako je nesramen tisti, ki misli, da bo užugal avto. Seve, vselej ni pešec kriv nesreče, ampak dostikrat je avtni voznik. Toda kaj nam pomaga, tudi če je spoznan krivim, če imamo pa polomljene ude, ali še kaj hujšega.

Hodimo preko ceste samo tam, kjer je za nas to odmerjeno in samo tedaj, kadar nam to dovoli signalna luč, pa bomo zdravi hodili po tem božjem svetu.

BESEDA IZ NARODA**Srebrni jubilej**

Cleveland-Newburgh, O.—Slovenska pesem bo zaorila na newburškem odru, ko bo pevsko društvo Zvon slovesno obhajalo svoj srebrni jubilej — 25 letnico svojega delovanja. Ta slavnost se vrši v nedeljo 29. oktobra.

Prav dobro se še spominjam, ko je to društvo priredilo svoj prvi koncert in sicer kmalu po ustanovitvi. Veliko zanimanja je bilo tedaj, od ust do ust je šla govorica med občinstvom in drug drugega so izpraševali in vabili na ta koncert. Seveda je vsak odgovoril, da se bo prav gotovo udeležil. Tako je šla novica, za prvi nastop Zvona, med narod, slovenska pesem je zaorila na prvem koncertu tega zbora.

Tedaj še ni bilo navade kot je danes, da bi hodili od hiše do hiše prodajat vstopnice. Na prvi pogled se mi vidi, da še ni dolgo od ustanovitve tega pevskega društva, če pa pomislim malo več, pa vidim, da je to precej dolga doba, kar bo gotovo vsak priznal, kajti za obstoj pevskega društva je treba žrtev.

Delovati 25 let na kulturnem polju, vse za narod in edino za narod, ves prosti čas zahajati na vaje in se vaditi v petju, stroški učenja in najemnina dvorane in tudi še drugače z denarjem podpirati in vzdrževati. Vse te žrtve za narodnost, da se ohrani naša slovenska pesem na tujih tleh in pa tudi zato, da se pokaže našo kulturo in našo pesem tudi drugim narodom. Za to so se žrtvovali pevci, vsa čast jim!

Srebrni jubilej našega Slovenskega pevskega društva Zvon, zasluži vso pohvalo in priznanje, posebno pa še ustanovniki, ki so pri društvu od ustanovitve do danes. Vi zaslužite vse priznanje, kajti vi ste steber tega zbora in slovenske pesmi, ki se je tolikrat slišala v 25 letih iz vaših grl.

Če bi ne bili vi prvi stebri držali in pridobivali vedno še novih moči, bi gotovo ne praznovali tega pomembnega praznika. Zato je newburška naselbina ponosna, da ima v svoji sredi prvi pevski zbor, ki obhaja svoj srebrni jubilej.

Člani pevskega društva Zvon so se vselej, v skupnem zboru, odzvali povabilom društva in njih prireditvah, ali slavnostih Narodnih domov, ali drugih narodnih slavnostih. Zato upam in mislim, da je prav, da jih sedaj posetimo vsi na njihovem koncertu in se jim skazemo hvaležni ob 25 letnici, ki jo praznujejo v nedeljo 29. oktobra.

Slavnostni koncert se prične ob štirih popoldne in zvečer pa se vrši banket. Slovenski narod! Znaj ceniti svoje najdražje — našo lepo slovensko pesem — v kateri se pospešuje in ohranja naša slovenska govorica pri pevskih zborih.

Dajmo priznanje tistim, ki ga zaslužijo, ki žrtvujejo svoj čas in denar — za narod. Napravimo jim veselje in priznanje s tem, da bomo napolnili dvorano do zadnjega kotička, tako popoldne, kakor tudi zvečer. S tem jim bomo pokazali, da želimo, da ta pevski zbor še naprej goji našo slovensko pesem in kulturo.

Koncertni program je izborno izbran. Nekaj je najnovejših pevskih točk in pa tudi lepo število takih, ki so najbolj priljubljene pri narodu. To bo nekaj krasnega, ko bo nastopilo nad štirideset pevcev in pevk. Zvečer bo pa slavnostni banket, katerega se bo udeležilo tudi več oddelčnih oseb in govornikov ter častnih gostov.

Pridite v velikem številu, da tako skupaj praznujemo "Slo-

venski dan," dan in praznik slovenske narodne pesmi in da tako vsi iz dna srca čestitamo ob 25 letnici pevcem in pevkam, kakor tudi njih pevovodji, na njihovem požrtvovalnem delovanju na kulturnem in narodnem polju.

Saj vsi iz srca želimo, da bi nam prepevali še mnoga leta in priredili še kaj več koncertov, vsaj parkrat na leto.

Gotovo je že vsem znano, da poučuje pevski zbor Zvon, naš poznani pesnik in skladatelj g. Ivan Zorman. Ta zbor je poznan daleč na okoli kot eden najboljših slovenskih pevskih zborov. Zatorej, v nedeljo 29. oktobra, vsi od blizu in daleč ste vabljeni, da se udeležite te proslave. Vstopnina za koncert in banket je \$1.00. Priporočljivo je, da naročite vstopnice že naprej, da se bo vsaj približno vedelo za koliko gostov naj se pripravi.

Vstopnice dobite pri podpisavniku, ali pri pevcih in uradnikih zbora Zvon.

Anton Meljač, zapisnikar.

Sv. Ciril in Metoda št. 18 SDZ

V nedeljo 29. oktobra proslavlja društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ 25 letnico društvene obstanka in obenem pa tudi uradni sprejem kupe od društva Collinwoodske Slovenke št. 22. SDZ.

Kakor vam je vsem že gotovo znano, si je naše društvo priborilo "kupo" v zadnji kampanji naše Zveze. Vsi že gotovo veste, da sta se v tej kampanji "dobre volje" najbolj postavila naša člana Mr. Frank Mrhar in Mrs. Anna Hočevar, za kar jima gre v prvi vrsti čast in hvala!

Umestno se mi zdi, da nekoliko opišem zgodovino društva, seveda v kolikor mi je znana, vsaj nalo bolj važne stvari.

Društvo je bilo ustanovljeno 14. februarja 1914, torej tik pred svetovno vojno in je bilo za časa vojne zelo zadržano v napredku. Toda šlo je skozi vojno in slabe čase, kljub temu, da je bilo zelo ovirano pri napredku, je šlo svojo pot naprej in tudi napredovalo.

Ustanovitelji in ki so še danes živi člani društva so: Frank Zakrajšek (pogrebnik), Frank Zaveršek, Anton Bašca, Vinko Kapla, med pokrnimi pa sta že John Vidervol in Joe Zakrajšek.

Prvi odbor je bil: Frank J. Turek, predsednik; Anton Bašca, podpredsednik; John Vidervol, tajnik; Frank Perme, blagajnik.

Umrli so sledeči člani: Joseph Mervar, Tomaž Levce, Joe Vidervol, John Jerman, Mike Marsen, Frank Černe, V. Ausec, Frank Umek, Joseph Kopore, Simon Janes, John Zagore, Anton Samsa, Joseph Zakrajšek, Štefan Primož, John Vidervol, Anton Kalčič, John Juretič, Joseph Jartz, Anton Nosse, John Rozman, Joseph Russ, Louis Svete, Joseph Zaveršek v odraslem in Julija Novak v mladinskem oddelku. Skupaj 24 članov.

Sedanjí odbor je: Frank Sodnikar, predsednik; Anna Hočevar, podpredsednica; Frank Mrhar, tajnik; Joe Kalčič, zapisnikar; Anton Vidervol, blagajnik; Nadzorniki so: Ivan Zupan, Louis Savrich in Joe Jemc; John Trček, vratar.

Društvo šteje 285 članov in članice v odraslem in 136 v mladinskem oddelku.

Značilno za naše društvo je to, da sta bila v 25 letih samo dva tajnika in sicer prvi je bil John Vidervol, ki je bil nebuljnih delavec pri društvu, a mu je kruna smrt prežgoda pretrgala nit življenja. Na njegovo mesto je

stopil Frank Mrhar, ki je neprekosljiv delavec pri društvu, ki si je tudi največ prizadeval, da je društvo prišlo do častne kupe v zadnji kampanji.

Društvo sv. Cirila in Metoda, je kljub mnogim oviram in zaprekan vedno dobro napredovalo do sedaj in upam, da bo tudi v bodoče.

Cenjeno občinstvo se prav prijazno opozarja na 25 letnico, ki se vrši 29. oktobra popoldne in zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., da nas posetite v obilnem številu.

Frank Sodnikar, predsednik.

Klub Ljubljana

Euclid, O.—Bili so lepi poletni časi. Koliko veselja in prijetne zabave je bilo pod košatim drevjem zunaj na deželi, v zelenem gozdičku. Koliko različnih društev in pevskih zborov je dobilo odihla pod milim nebom, toda tudi narava zahteva svoje.

Zopet nas je potisnila za obzidje. Na zadnji seji kluba se je razmotrivalo in smo prišli do zaključka, da je že čas, da se tudi mi prebudimo ter se je sklenilo, da priredimo "Card Party" in sicer v torek 31. oktobra v Slovenskem društvenem domu, to bo tudi kot nalašč maskeradni večer. Prav ljudno ste vabljeni, da nas posetite ta večer.

Nagrade bodo prvovrstne. Naš L. Starman je že obljubil, da bo dal en galon najboljših smetane, kajti on ni samo požrtvovalen z besedo, ampak tudi v dejanju pokaže, da je pravi direktor Doma.

Drugi je neumorni delavec Fred Zajbec, ki vodi mesnico na 821 E. 222nd St., on nam je podaril največjo šunko, ki jo ima v trgovini.

Tretja je naša požrtvovalna Rozi Zdešar, ki ima trgovino z železnino na 687 E. 200th St., ona je obljubila dar, da kdor ga bo dobil, se je do gotovo spominjal vse življenje.

Torej, someščani in someščanke, sedaj vidite, da bodo take nagrade, da bi bilo res škoda zamuditi tako lep večer. Posebno vabim, v imenu Kluba, vas domačine, ki ste v desetih letih imeli priliko spoznati naš Klub in se prepričati, da je resnično koristno za procvit naše Bele Ljubljane.

Torej še enkrat apeliram na vas vse, če vam je le mogoče, da nas posetite, ker le na ta način nam daste gnotne in moralne podpore še za nadaljni obstoj in delovanje. Pozdrav,

George Nagode.

RAINBOW HUNTING CLUB

Vsem članom naznanjam, da se vrši naša seja v nedeljo dopoldne v istem prostoru in ob istem času kot navadno. Ker pa je ta seja važna za vse in za splošno korist kluba, se na dejam, da boste vsi navzoči, da tako izpopolnimo naš program, ki smo si ga na zadnjem sestanku sestavili za bližajočo se lovsko sezono.

Ker vam je pa že vsem znano, da eden ali dva ne moreta vsega narediti in tudi po današnjih razmerah ne smeta, ker večina odločuje, je dolžnost vsakega posameznega člana, da s skupnimi močmi poprimemo, da bo naš program naprej po volji večine.

Sedaj nam kaže čas in razmere malo bolj prijazno lice in gremo lahko malo bolj sigurnih korakov uspehom nasproti. Slišali boste tudi poročilo naših dveh izvidnikov J. Fortuna in L. Zura, ki smo jih poslali zadnjič v Pennsylvanijo na ogled za srnjaki in kot se nekaj sliši, imata precej ugodno poročilo. Povedala nam bosta, kje in kod se tišči srnjak drži, ki misli priti v Newburgh k našemu klubu na obisk, seveda v obliki večerje, katero namerava pripraviti.

viti naš klub enkrat potem, ko bomo zaključili lovsko sezono za letos.

Solovec Zura tudi pravi, da se bo pritožil, ker ga nismo opozorili na postave države Pennsylvanije, ki jih ima ob nedeljah in ki nabolj zadenejo žejne ljudi in pravi, da taka dežela ni za nič, ki rima za suha grla nič. Kakor vidite, bomo imeli tudi malo zabave na seji, zato naj nobenega ne manjka. Lovski pozdrav,

Tajnik.

ZAHVALA

St. Vitus Cadets, št. 25 SZZ, se prav lepo zahvaljuje vsem tistim, ki ste na en ali drugi način pomagali, da smo toliko dobile brezplačno od naših dobrih slovenskih trgovcev.

Prav tako smo hvaležne tudi vsem tistim, ki ste nas v tako velikem številu posetili na naši veselici. Ob priliki vam bomo skušale povrniti, če nam bo le mogoče. Naj omenimo tukaj naše požrtvovalne trgovce:

Birk's Tavern, Mr. Bartel, Bozeglav Winery, Mrs. Frances Brancel, Cimperman Grocery and Meats, Mrs. Figur-ski, Fabian Winery, Glavan's Tavern, Mrs. M. Hraster, Lautizar Grocery and Meats, Miller Cafe, Martičič Grocery, Modic Cafe, Meglich Clover Dairy, National Home Bakery, Novak Bakery, Mrs. M. Otonichar, Peanecki Bakery, Mrs. F. Ponikvar, Paulich Cafe, Mr. Trebec, Železnik Dairy.

Ne smemo tudi pozabiti naših dobrih mater, ki so nam toliko pomagale, zato naj jih tudi tukaj omenimo: Mrs. Bokar, Mrs. Brancelj, Mrs. Pohar, Mrs. Hraster in Mrs. Marolt.

Prav lepa hvala vsem skupaj!

St. Vitus Cadetes.

IZ PRIMORJA

—Senator Jurij Bombi (Bombig). Umrli je v Gorici v visoki starosti 87 let senator Jurij Bombig. Pokojni je igral v goriskem javnem življenju v predvojni in povojni dobi vodilno vlogo. Po poklicu je bil veletrgovec z deželnimi pridleki. Že v mladih letih se je živahno udeleževal v političnem delu in je bil vnet pobornik italijanske misli. Postal je gorški župan in je bil izvoljen tudi v dunajski državni zbor. Zaradi svojih iredentističnih nagnenij je bil med svetovno vojno od avstrijskih oblastev konfiniran. Po vojni je bil zopet več let gorški župan in poslanec v rimski zbornici — končno je bil pa imenovan za senatorja. Za napredek goriskega mesta si je pridobil mnogo zaslug. Bil je mioren, ljubezniv značaj, ki je znal občeati tudi s svojimi političnimi nasprotniki. Kot človek ni imel sovraženikov. Njegova mati je bila Slovenka.

—Vojsko nad Idrijo. Posestniku Likarju, po domače Planincu, je pogorelo gospodarsko poslopje s senikom vred. Škoda je občutljiva, ker je imel nesrečni gospodar že vso krmo pod streho. S krmo je pogorelo tudi skoraj vse kmetijsko orodje in vozovi. K sreči so rešili živino.

—Gore nad Idrijo. Brčko žalost je zajela znano katoliško družino. Njen 28-letni sin Anton Leskovec je po daljšem bolehanju legel v prerani grob. Udeležil se je vojne v Abesiniji, domov se je vrnil bolan in sedaj se je poslovljal za vedno.

—Slinavka. Po mnogih krajih Vipavske doline in Krasa razsaja že več časa nalezljiva kuga na gobcu in parkljih. Goveja živina zaradi te bolezni močno trpi in je škoda, ki je zadela naše kmetiče gospodarstvo, prav občutna. Zdi se, da vsi odgovorni faktorji niso v polni meri storili svoje dolžnosti, ker je skoraj nemogoče, da bi se bila bolezen drugače tako silno razpasla.

Nekaj izmed pesmi, ki jih bo pel Zvon pri koncertu dne 29. oktobra**1. SVATBA NA MORJU**

Bel galeb in galebica
zgodaj zjutraj sta se vzela.
Preden sonce zasilalo,
svatba je začela.

Dideldi, oj dideldaj,
v svate burja priletela,
dideldi, oj dideldaj,
v dudo piskati začela.

To zaplesali so svatje valčki,
družice meglice,
to zaplesali so lahki čolni,
hitre jadralnice.

V dudo dudala duduška,
svatje so poskakovali
in nevestica in ženin
in še vsi ostali.

O, to bil je ples in direndaj, —
na pojedino so pozabili
in še vina niso pili.
O, to bil je ples in direndaj!

KAREL SIROK.

2. SE ENA

Zaljubilo se je sonce
v gizdavo devojko Ano,
zaljubilo pa poslalo
troje snubcev k nji.

Prvi snubec drobne pičke:
Ana tičke polovila.
Drugi snubec rdeče rože.
Ana rože posadila.

Tretji snubci zlati žarki.
Ana okna zagnila,
a za okni Ano ljubil
jaz sem mlad junak.

Drobne pičke pesmi pele,
rdeče rožice dchtale,
žarki kukali skozi okno;
e, kdor je junak!

OTON ZUPANČIČ.

3. STOJI 'NA GORA VISOKA . . .

Stoji 'na gora visoka, oj visoka,
na gori ravan široka.
Gori je lipa zelena, oj zelena,
pod lipo miza rumena.
Okoli ciganov je dvanaest, oj je
dvanaest,
ciganov črnih je dvanaest.

Se pa med sabo menijo, oj menijo,
kam drev' na rove pojdejo.
Cigan najmlajši govori, oj govori:
Jaz pa ne grem na rove z vam'.
Jaz pa bom šel k svoj' ljubci v vas,
tja v Novo vas, k svoj' ljubci v vas.
GORISKA.

4. ŽALOST

Ko pičica sem pevala,
sem sladke sanje sanjala;
oh, zdaj pa nikdar, nikdar več,
veselje preč je, preč.

Cvetela sem ko rožica,
nebeškim žarkom ljubljena;
oh, zdaj pa nikdar, nikdar več,
veselje preč je, preč.

Ročice moje miljene
so zale vence spletele;
oh, zdaj pa nikdar, nikdar več,
veselje preč je, preč.

NARODNA.

IZ PRIMORJA

—Dve križarki za Siam. "Združene jadranske ladjedelnice" (Cantieri Riuniti dell'Adriatico) v Trstu so dobile v delo dve križarki za vojno mornarico v Siamu. V ladjedelnici Sv. Marko so zadnjo soboto prvo teh križark postavili v delo. Ta dogodek so združili z lepo slovesnostjo. Ob navzočnosti italijanskih in siamskih odličnikov je tržaški škof s posebnim svečanim obredom blagoslovil pričetek dela, ki pomenja tudi za naše delavstvo razveseljav dogodek.

—Črnice pri Gorici, avgusta 1939. — Dne 28. t. m. je po dveh dnevih trpljenja umrl v gorški bolnišnici 20-letni Ivan Rebec. Ko je bil naslonjen na okno ga je nenadno prišla slabost, da je zgrbil navnotežje in padel na cesto. Našli so ga še lepe čez pol ure in ga takoj odpeljali v bolnišnico na operacijo. Nesrečni Rebec si je pri padcu prebil lobanjo, polomil nekaj reber, zlomil noge radi česar je moral biti takoj postavljen na operacijsko mizo.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov se je njegovo stanje vedno bolj slabšalo dokler ni podlegel poškodbam.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

Poročnik je imel močno nagajanje do zapovedovanja. Svetil je po veži, razvrščal ljudi in vprašal kapitana:

"Straže pred vrata?"
"Čemu? Ni treba!" je odgovoril Old Death. "Ključavničar naj zaklene, nihče ne more za nami."

Brž sem zaklenil, da poročnik ni mogel ugovarjati, pa pustil ključ v vratih.

Old Death je poveljeval:
"Vsi moramo v sobo. Kovača sta možna ko medveda."

"Čisto drugačni ste nočoj ko drugekrat, kapitan!"

"Drugačne razmere! Najprej" je poveljeval Old Death rezko.

Porinil me je k sobnim vratom. Spet sem imel pripravljen ključ in spet sem poskušal z vetrihi. Delal sem se, kot da ne morem brž pravega najti.

Odprl sem in tiho smo se splazili v sobo. Old Death je vzel poročnikovo slepico in posvetil k vratom spalnice.

"Tamle spita! Notri moramo! Pa tiho, zelo tiho!"

"Naj prižgemo še več slepic?" je popraševal poročnik.

"Ne še. V spalnici."

Zabraniti je hotel, da bi "tovariši" ne spoznali prezgodaj, kdo da "spi" v Langejevih posteljah.

Previdno in rahlo sem odpiral. Saj nisem smel zbuditi "kovačev" —

Odločilni trenutek je prišel. Ali bodo šli v past? In vsi?

Naglo sva morala opraviti, nisva jim smela dati časa za poslušanje. V spalnici je bilo prostora še za več ko za pet prostora, če so stali tesno drug ob drugem. In vse sva morala spraviti v spalnico, da sva poenostavila "obleganje."

Tiho sem končno odprl vrata. Old Death je posvetil v spalnico in zapovedal:

"Spita. Brž! Pa tiho! Poročnik naprej!"

Izbežati se ga je hotel, bil je izmed vseh morebiti še najnevarnejši. In ni mu dal časa nevarnejši. Porinil ga je skozi vrata in drugi so šli za njim kakor ovce.

Hvalobogu, vsi so bili v pasti —!

Nemudoma sem zaklenil vrata.

"Brž bruna!" je naročil Old Death.

Pograbila sva jih, natančno so bila pomerjena. Uprla sva jih na eni strani v vrat, na drugi pa ob najbližnji oknjak posev čez sobo. Trdno so držala, moč slona bi bila potrebna, da bi strl opore.

Pohitel sem k stopnicam, ki so peljale na podstrešje.

"Ste gori?" sem zaklical.

"So že v pasti! Vsi! Pridite!"

Prihite! So.

"Kako je?" so križem popraševali.

"Vsi so v spalnici. Brž trije izmed vas ven k oknu pa podprite oknice z bruni! Če bi kateri skušal uiti, mu dajte kroglo!"

Trije so odhiteli, da izvršijo naročilo. Drugi pa so šli z menoj v sobo.

Ujeti kukluksarji so menda medtem posvetili po zaspanceh, ju spoznali — pa spoznali tudi, da sva jih grdo prevarila. Divji krik in vik so zagnali, kleli so tulili in razbijali s pestmi po vratih.

"Odprite! Sicer vam vse razbijemo!"

Seveda se nismo zmenili za nje. Tiho smo čakali pri vratih.

Upirali so se ob nje, da so ječala in pokala. Pa opore se niso vdale. Poskusili so še pri oknu.

"Ne gre!" je nekdo ježno zavpil. "Menda so drogi uprli ob okno."

Na dvorišču je nekdo grozeče zaklical:

"Proč od okna! V pasti ste! Kdor odpre okno, dobi kroglo!"

Tedaj se je oglašil tudi Old Death za vrati:

"Da! V pasti ste! Tudi vrata so zadelana in zasedena. Dovolj nas je, da vas lahko v nekaj trenutkih pošljemo na oni svet."

Vprašajte kapitana, kaj morate storiti!"

"Meni pa je šepetaje naročil:

"Pojdiva na podstrešje! Vzemite slepico in puško! Drugi pa naj ostanejo v sobi in stražijo vrata. Prižigajte luči!"

Odšla sva po stopnicah.

Kmalu sva našla odtrgano desko. Zagrnula sva luč, snežila kapuce in rahlo dvignila desko.

Spalnica pod nama je bila razsvetljena. Kukluksarji so si svetili s slepicami. Natlačena soba jih je bila. Sneli so kapitanu in ključavničarju vezi in jima odvzeli zamašek iz ust. Tiho so bili, le kapitan jim je nekaj pridružen pravil. Zdelo se mi je, da jim zelo nujno prigovarja.

Nekaj časa sva jih gledala. Poročnik se je prvi oglašil:

"Oho —! Da bi se vdal —? Čemu? Koliko pa jih je prav za prav zunaj?"

Old Death jim je zaklical:

"Več ko dovolj, da vas lahko v petih minutah vse postrelimo!"

Vseh oči so se obrnile kvišku. Osupli so gledali temno luknjo in stopru.

V tistem hipu je počil zunaj strel in še eden. Old Death je koj vedel, kaj streljanje pomeni, in je priliko koj izrazil.

"Ali slišite!" jim je zaklical. "Senor Cortesio je sprejel vaše ljudi s krogli! Vse mesto je proti vam! Ljudje prav dobro vejo, da ste prišli in da se mislite ugnездiti v La Grangi. Pripravili so vam sprejem, kakršnega pač niste pričakovali. La Grange ne potrebuje kukluks klana!"

Koliko nas je, vprašate? V sobi poleg vas jih je dvanajst, zunaj pod oknom šest, tu gori pa sedem. In moje ime je Old Death, razumete!

Deset minut vam dam časa. Ako odložite orožje in se vdaste, vam pustimo življenje. Ako pa se ne vdaste, vas enostavno postrelimo. Taka je moja zadnja beseda. Storit kar hočete!"

Pokril je odprtino in mi šepnil:

"Brž ven in h Cortesiju! Potem potrebuje!"

Vzela sva si še dva moža iz sobe, kjer sta Langeja zadoštovala, in dva izpred okna na dvorišču, kjer je eden sam zadoštoval, in šli smo. Šest nas je bilo.

Spet je počil strel pri Cortesiju. Smuknil sem čez ulico in opazil kakih pet sumljivih postav. Drugi so pravkar prihitali izza Cortesijeve hiše in eden izmed njih je pravil, glasneje menda, nego je morebiti nameraval:

"Zadaj tudi streljajo! Ne moremo v hišo!"

Legel sem na tla in zlezel bliže.

Nekdo je pravil polglasno:

"Vražja smola! Kdo bi si bil mislil! Mehikanec je navohal, da pridemo. Njegovi strelji bodo prebudili vse mesto! Glejte, že prižigajo povsod luči! Nekdo prihaja!"

Izlet v Pennsylvanijo

Piše Ciril Kunstel

Precej časa smo se menili in pripravljali, da gremo v Pennsylvanijo in res je prišel zaželjeni dan — ponedeljek 10. julija.

Jack Pintar je rekel: "Ob šestih vstanemo in ob sedmih odinemo." Tisto noč nisem zatisnil očesa. Conneaut, West Springfield, Carry, Union City, Warren, Sheffield in Mišičeva gostilna, vse to mi je vrelo po glavi. Vedel sem, da je iz Sheffielda do Mišičeve farme samo še 18 milj, a nisem bil prav si-guren katera pot je prava, no, pa smo jo vseeno našli.

V ponedeljek, malo pred šestjo zjutraj zaslišim močan ropot, kar planil sem kvišku in sem tekkel k vratom: "Dobro jutro Jack!" — "dobro jutro," odgovori in še pristavi: "Sem mislil, da boš že v redu za odhod." — "Saj bi tudi že lahko bil, saj nisem spal vso noč. Vstati si pa tudi nisem upal, ker sem se bal pridige mo-je žene, ker bi se kaj hitro raz-jezila: 'Seveda za na lov in po-stavljanje te ni treba nič klicati, če bi bilo pa treba za baro, bi bilo pa sto Cirilov prej ko eden vstane.' — in ker nisem hotel iti slabe volje od doma v Penno, sem si mislil, da je boljše, da ti pokličem. Jaz bom takoj na-pravljen, kar Jimita Slapnika po-ključ, da se bo lahko odpravil."

Komaj pa se oblečem, že za-zvonijo telefonski zvonec. "Helo, Ciril — helo! Tony Kotnik — ali greste v Penno?" — "Ja, gre-mo, ravno sedaj se odpravljamo." — "grem tudi jaz O. K." — "O. K., le hitro se odpravi, da te ne bomo predolgo čakali."

Komaj je minilo pol ure smo bili že vsi odpravljeni. Jack je pogljal motor, a jaz pa sem za-čel: "O, zdaj gremo . . . nazaj še pridemo." Ravno sem pesem skončal, smo bili že pri Kotniku.

"Dobro jutro! — ali si odprav-ljen?" — "Se vsak enega lahko spijemo, potem pa le hitro na-prej!"

Šofer je vprašal kod gremo in jaz sem predlagal, da je najbli-žje skozi Chardon Hartsgrove, Andover, Meadville in pridemo na državno cesto št. 6, ki nas po-pelje naravnost v Sheffield.

Prva nezgoda se nam je pripeti-la na 140. cesti "flet tajer", sreča, da je bilo ravno pred ga-solinsko postajo, ker pa je bil uslužbenec preveč zaposlen, smo kar sami premenjali kolesa. Kot-niku to ni bilo prav, ker nismo imeli sedaj nobenega kolesa za vsak slučaj. Pa sem mu rekel:

"Kaj ne vidiš, da ga ta delavec nima časa popravljati, ga bomo že kje drugje popravili."

Vse je šlo v redu, samo v An-dover smo napravili mali ovi-nek, ki pa ni bil neobhodno po-treben. Kajti tu bi bili morali zavoziti po približno 4 milje net-lakani cesti, a mi smo jo mahali pa kar lepo tam kjer je bilo tla-kano.

"Fantje, ne gremo prav!" Šo-fer ustavi in vpraša delavce, ki so ravno popravljali ondoto ce-sto, če je to pravilna smer v Meadville. Seveda so nam po-vedali, da smo na napačni cesti in da bi bili morali vzeti nevem koliko drugih cest 91, 87, 27 in ne vem koliko še. Jaz takoj za-povem: "Obrni!" Zdaj sem pa še vedel kod moramo voziti.

Zopet smo prišli do tiste pešče-ne ceste, ki sem jo prej samo ma-lo postrani pogledal. Ko smo prišli do nje, sem takoj ukazal, da zavije po njej. Vozili smo se kake 4 milje in prišli smo zopet na tlakano cesto. Po tej smo vozili dobrih 6 milj in smo prišli do znamenja "U. S. 6 Detour."

Zavili smo proti severu in že sem mislil: "Če bomo pa tako vozili, bomo pa kaj kmalu v Genevi pri Košičku." Po približno 10 milj vožnje nam je pokazal "Detour" proti jugu in ta pot nas je pri-peljala v Meadville.

Kotnik pogleda na uro in ka-zala je že enajst, pa pravi: "Kod

smo pa vozili, da je že toliko ura, pa smo še vedno v Clevelandu." Pogledal je na kazalo, ki kaže milje in pravi: "saj smo prevo-zili že sto milj." Pa kaj smo ho-teli, malo smo se zapeljali, tam 4 milje, tam 6 milj in sedaj pa smo morali zopet po ovinku kar za 10 milj. Tukaj smo in nič se ne da pomagat.

Jimi je bil blagajnik in ker blagajne nismo še nič izčrpali, smo si tukaj nabavili gasolina, olja in naš "flet tajer" smo dali popraviti. Seveda, mi smo šli pa v "Lunch room" na kosilo.

Bili smo malo prehitro prišli, za-to pa smo si naročili najboljše-ga. Dobili smo školkino juho in svinjsko pečenko in v desetih minutah so bili naši krožniki prav lepo počiščeni.

Blagajnik je plačal. Kotnik se je pa malo po trebuhu potol-kel in rekel: "No, zdaj se bo pa že vozilo." Pa saj se je tudi la-hko hvalil, kajti on je imel kar dvojni porcijon in tudi mi tri-je smo se prav dobro počutili.

Ko smo se vrnili nazaj na gaso-linsko postajo, je bil naš avto že v redu. Dobili smo si še nov zemljevid in navodilo za najkra-jšo pot do Sheffielda.

Državni cesti 277 in 27 se nam nista nič kaj dopadli, ker vozi-ta preveč po vrh hribov, zato se mi vidi bolj zanimiva cesta št. 6, ker vozi po dolinah. Postajalo nam je že dolgčas, zato sem vzel v roke gitaro in zapel: "Danes tukaj, jutri tam, v druge kraje v druga mesta . . ."

Malo pred Warrenom smo za-vili na državno cesto št. 6 in se-daj sem pa vedel, da gremo prav. Vprašal sem, če se hočemo kje ustaviti, pa nam šofer pove, da ne prej kot v Sheffieldu in res se nismo prej ustavili kot pri Ma-roltu, kjer smo se prav pošteno okrepčali, ko sem že predihal ne-vem dve ali tri "špagi" so pa za-čeli z revolucijo v mojem želodcu tisti polži ali školke, nevem kaj že, ampak nisem hotel tega ni-peljati v Meadville.

Kotnik pogleda na uro in ka-zala je že enajst, pa pravi: "Kod

jati v mojem želodcu in mogoče kaj takega tudi v želodcih mojih prijateljev. Seveda, najhujše je bilo kadar je naš avto kaj posko-čil.

Ker gospoda Marolta ni bilo doma, smo bili prav hitro od-pravljeni na pot zadnjih 18 milj. Z Jimitom sva v neki prodajalni pre-kupila vse znamke in ravno toliko razglednic.

Šoferja je zopet skrbelo, kod pa sedaj. Povedal sem mu, da naj kar naravnost vozi in mu bom kmalu povedal, če pravilno vozimo. Komaj smo prevozili 5 milj, sem že pokazal: "Tukaj je bil lansko leto napis 'Deer crossing.' Vozimo dalje in kma-lu se je začela cesta vzpenjati navpik in kmalu pride prostor, kjer je lovec imel svoj šotor in na drevesu je visela bela srna.

Tam smo tudi videli, ko so trije lovci ravno privezavali srne na avto. Ko sem tako razkladal ka-ko je bilo se zdajci splašaji naš šofer in pravi: "Tukaj je pa ti-sto razpotje o katerem mi je pra-vil Baraga, tukaj zavijemo na desno, najprej so ene dve ali tri hiše potem pa prva cesta na le-vo."

Res smo zavili na levo in že vozili ene par milj, ko naju z Jimitom zopet vpraša šofer: "Vi dva sta že hodila tod, ali vama je kaj znano, ali smo že spet. . ."

Prav popravici mu povem, da se mi ne vidi še nič kaj do-mač. "Ustavi, grem vprašat ti-iste ljudi, ki tamle mrvo nakla-dajo, oni bodo gotovo vedeli kje je Mišičeva farma."

Res jo mahnem do tistih lju-di, ki so mi prav na kratko pove-dali: "Next road," torej smo pre-hitro zavili. "Kar obrni in prva cesta na levo je druga" in že sem zapazil Mišičevo kmetijo, "smo že prav, kar notri zapelji!"

Ker sta bila pa Mr. Ross in njegova soproga tam že zjutraj in sta povedala, da pridemo, so nas zelo slovesno sprejeli. John Mramor, me je takoj odpeljal tja kjer smo mi imeli srne obe-šene in pravi: "Ravno sedaj smo pa končali" — res sem videl tam še nekoliko krvi in že sem mi-slil, da je bil srnjak, pa sem ga takoj prijel: "Zakaj pa niste me-ne počakali, da bi bil še jaz po-magal," pa sem zagledal, da je tam visela telečja koža, no, sem pa takoj vedel kaj so klali.

Pomislite, teleta so zaklali za nas. Mišičeva mama nas takoj potolaži: "Samo malo počakaj-te, vam takoj naredim telečja je-terea v omaki."

Mi se malo spogledamo in prav na debelo smo požrli slino, Kot-nik je pa malo stisnil tobak, da mu je skoro v želodec skočil. Sklenili smo, da počakamo na je-terea. V pol ure so bila že goto-va. Takoj smo bili krog mize, ko smo domalega vse pojedli, predlagam, da gremo do (biver-dama to je brolg bobrov. Tu smo si ogledali kako ta žival zida svo-ja bivališča, ki izgledajo kot u-metni slapovi. Poleg tega je tu-kaj tudi zapuščen oljni vrelec, kjer pa sedaj ne izvira več olje ampak voda in če vršes vžigali-co v to vodo začne goreti in ta-ko smo lahko rekli, ko smo po-kusili to vodo, da smo pili gore-čo vodo.

Tu sem razlagal Pintarju in Kotniku, da je dobro, če človek ve za tak prostor v notranjosti gozda, to pa za slučaj, če bi se zgubil in ko prideš do tega pro-stora pa takoj veš kje si. Poka-zal sem jima tudi kje so srne le-žale in kako smo jih ven vlačil-i. Ker se je pa hitro približa-val čas večerje, smo jo obrnili proti domu.

Jack mi je rekel: "Pa si ni-sem mislil, da nas tako narav-nost popelješ do 'biverdama,' zdaj pa že vem, da nekaj veš."

"Ha, star lovec, samo enkrat sem se bil izgubil, pa se ne bom več, kaj Jimi!" in Jimi pritrdi: "Jaz se tudi ne bom več." Veste lan-sko jesen sva jaz in Jimi pre-gnala največ srn in ker sva tako vneto podila srne, sva se pa zgu-bila, najbolj žalostno k vsemu temu pa je, da so se nama potem

še smejali.

Ko smo se vrnili domov, je že prav prijetno dišalo iz kuhinje in kmalu smo že zopet sedeli za mizo in smb se prav pošteno na-sitili. Malo odmor in nato pa se je pričel koncert. John, oskrb-nik farme je poskrbel, da je pri-šla iz James City, Anica, hčerka g. Mišiča na naš koncert. Ko smo nosili našo prtljago v hišo, je John opazil, da imamo tudi harmoniko in gitaro, pa pravi: "Kaj takega pa še ni bilo v Haj-lantu."

Dalje prihodnjic

—Poroka. Poročila sta se g. Vladimir Nanut in gđc. Mari-ja Valentinčič, oba iz Kanala.

MALI OGLASI

Krivavice in riževe klobase
Slovenskim farmarjem v oko-lici naznanjam, da smo začeli zo-pet delati domače krivavice in ri-ževe klobase. Pri nas dobite tu-di vselej vsakovrstno sveže me-so po najnižjih cenah.

Se priporočamo:
Gustincic & Son
MADISON CASH MARKET
Madison, Ohio

Razpis službe
Išče se oskrbnika za Slovenski narodni dom v Maple Heights, O., ki pa mora biti delničar in zmožen, da bo vodil vse posle tega Doma. Vse ponudbe naj se pošlje pisмено na tajnika do 27. oktobra t. l. Naslov tajnik je: Anton Perusek, 5146 Miller Ave. Maple Heights, Ohio.

Odda se stanovanje
obstoječe iz 3 sob. Vprašajte na 1043 E. 62nd St.

Lepa prilika za vas!
Tukaj imate priliko, da pride-te pocieni do finega avtomobila. Vsi so v najboljšem stanju in ga-rantirani.

1938 Dodge Sedan\$585
1937 Dodge Sedan 495
1937 Pontiac Sedan 495
1934 Chevrolet Sedan 225
1933 Plymouth Sedan 135

C. J. Harmon, Inc.
2926 Mayfield Rd.
FA-8357
Louis Pike
slovenski zastopnik
PO-0086

MOŠT

rdeč in bel izpod Jernej Knausove preše. To grozdje je raslo na moji farmi, zato dam lahko posebno nizko ceno. Zglasite se pri meni

JOSEPH CAHODAS
1052 E. 62nd St.
HE-9309

(246)

V najem
se odda opremljeno spalno sobo poštenemu moškemu ali ženski; gorkota, kopalnica in še druge ugodnosti. Vprašajte na 15919 Whitcomb Rd. blizu St. Clair Ave.

(245)

Soba se odda
poštenemu fantu. Vprašajte na 920 E. 73rd St.

(244)

East 61st St. Garage
FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in bar-vanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
Kenmore 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Naprodaj
razne vrste zimskih jabolk. So vse z roko obrane in so zunaj na kupih. Lahko jih sami izberete katere hočete in so po jako zmerni ceni.

Valentin Mavko
Madison, Ohio
Route 84.
North Dayton Road
(Oct. 11. 13. 14. 17. 19. 21.)

V južnem delu Londona je dala vlada postaviti zavetja proti zračnim napadom. Vsa-ka družina ima svojega, kjer bodo popolnoma varni, kadar priletijo nemška letala strašit nad London.

Ker še nimajo vojaške godbe, so si preskrbeli angleški rekrutje svojo godbo, ki sicer ni uradna, pa se le dobro za njo stopi.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Ne morem se vam pokoriti. Imam točna povelja."

In obrnjen proti svojim vojakom zapove:

"Naprej!"

Že je hotel častnik z vojniki korakati naprej, ko zgrabi Martial častnika tako silno za roko, da slednji zakriči od bolečine.

"Povejte mi, kdo vas je poslal sem?" vpraša grozeče.

"Kdo nas je poslal? Polkovnik, seveda, ki je dobil tozadevnopovelje od provosta, markiza Courtornieu. Povelje je dospelo sinoči. Mi smo se tu skrivali že od jutra. Toda, grom in strela, spustite mojo roko! Ali želite, da moja ekspedicija popolnoma propade?"

Častnik zbeži naprej in Martial, ki se je opotekal kot pijan, koraka po hribu navzdol, poišče konja in zajaha.

Toda markiz ni jahal proti gradu Sairmeuse; vrnil se je v Montaignac in preživel vse popoldne v samotni svoje sobe.

Zvečer je poslal dvoje pisem v grad Sairmeuse. Eno svojemu očetu, drugo pa svoji mladi nevesti.

Devetintrideseto poglavje.

Kakor je bil grozen škandal, katerega je Martial povzročil na poročni večer, pa je bil v resnici še silnejši kot je mislil.

Ako bi strela udarila v grad Sairmeuse, bi gostje na ženitovanjski slavnosti ne mogli biti bolj prestrašeni kot so bili radi Martiala.

Vsa zbrana množica plemenitajev se je kar tresla, ko je strahni Martial v napadu divje strasti vrgele markizu pismo v obraz.

In ko je padel markiz nezavesten v naslonjač, so začele navzoče ženske kričati in jokati, kot bi se jim bližala smrt.

Dvajset sekund pozneje, ko je Martial odšel z Jeanom, so gostje ostali nepremično na svojih mestih, blede, mutasti kot kipi.

Šele Blanche je prišla kot prva k zavesti.

Dočim je markiz Courtornieu lovil sapo — dočim se je vojvoda Sairmeuse tresel in od pritajene jeze niti govoriti ni mogel, je mlada markiza neročno skušala priti na pomoč.

Roka jo je še vedno pekla, ko jo je Martial pahnil od sebe, v sručenem njenem divjalu strašna jeza in želja po maščevanju, njen obraz je bil bledejši kot njena poročna tančica, toda kljub temu je našla dovolj moči, da je zadrževala solze in stisnila ustnice, da se je lahko nasmejala.

"V resnici smo kot otroci," je vzkliknila. "Taka malenkost, ki bo v kratkem prav gotovo rešena, povzroči grobno tišino na ženitovanjski večer!" Tako je kričala napram navzočim gostom.

Stopila je na sredo dvorane ter zapovedala godcem, da udarijo živahno kmečko polko.

Toda ko so prvi zvoki godbe zadoneli po dvorani, so se gostje razšli, kot domenjeni. Vse je tiščalo proti vratom.

Človek bi skoro mislil, da je v gradu začelo goreti, kajti gostje se niso umikali, pač pa kar bežali iz gradu.

Še pred eno uro sta bila markiz in vojvoda kar oboževana od navzočih. Sedaj pa ni bilo niti enega, ki bi stopil k njima in podal vsaj roko v slovo.

V trenutku, ko sta mislila, da sta dosegla višek moči in vpliva, sta bila vržena v propad onemoglosti. Strašna sramota, mogoče celo kazen ju zadene.

Nevesta pa je vztrajala do zadnjega in skušala preprečiti beg gostov.

Postavila se je k vratom z najbolj zapeljivim nasmehom na ustnicah in je zlepa in sladko prosila odhajajoče goste naj ostanejo.

Zaman je bilo vse! Nepotrebna žrtev! Da, več žensk je bilo celo tako drznih, da so zabrusile žaljivke v obraz mladi nevesti.

Kmalu so zginili vsi gostje, ki so zjutraj z tako radostjo prispeli na ženitovanjsko slavnost. V dvorani je ostal samo neki star gospod, ki je imel protin in ki je računal, da ni varno drenjati se v taki množici.

Končno je tudi on polagoma vstal in odkorakal tako hitro, kolikor mu je pač dopuščal protin v nogah.

Blanche je ostala sama. Nobene potrebe ni več čutila, da bi skrivala svoja čutila. Nobenih radovednih prič ni bilo navzočih, ki bi pasle svoje oči ob njenem trpljenju in bi jo opravičevale. Z divjo gesto potegne nevestin venec z glave, ga zažene na tla in poho-di.

Skozi dvorano pride neki sluga, katerega Blanche ustavi. "Ugasnite luči vsepovsod," zapove in ježno udari z ного ob tla, kot bi bila v hiši lastnega očeta ne pa pri vojvodi Sairmeuse.

Sluga jo uboga, nakar zbežne Blanche v malo dvorano, kjer se je nesrečna zgodba začela.

Okoli markiza dobi celo gručo slug, ki so hoteli pomagati. Markiz je ležal na tleh, kot bi ga zadel mrtvoud.

"Vsa kri mu je stopila v glavo," pripomni vojvoda in zmignje z rameni.

Vojvoda se je polotila strahovita jeza.

Sam ni vedel nad kom bi najprvo stresel jezo, nad Martialom ali nad markizem Courtornieu.

Martial je s svojim javnim priznanjem spravil v veliko nevarnost politično kariero obeh, ako je ni celo uničil.

Vojvoda de Sairmeuse je sedel na stolu, z rokami na obrazu in premišljeval, ko je pri-

šla Blanche v sobo.

Pred vojvodo obstoji, prekriza roke na prvih in ježno reče:

"Zakaj ste ostali tu, dočim sem morala jaz sama prenašati tako ponižanje! Ah, če bi bila jaz mož! Vsi naši gostje so pobegnili, gospod, — vsi do zadnjega!"

Vojvoda plane kvišku. "Ah, kaj za to! Naj jih zlodej vzame!"

Glede gostov, ki so pravkar zapustili grad, ni bilo vojvodi žal za nikomur — kajti niti enega izmed njih ni smatral sebi enakim. Ob priliki poroke svoje sina, je pozval vse podeželske plemenitaše na gostijo. Prišli so — dobro! Pobegnili so — k vragu z njimi!

Kar je pa vojvodo skrbelo je bilo dejstvo, da je beg gostov s silno zgovornostjo pre-rokoval strašne posledice, ki imajo priti.

Kljub temu pa je skušal varati samega sebe.

"Kmalu se bodo vrnil, gospa: videli boste, kako bodo prišli ponižno in skesano. Toda kje neki je Martial?"

V očeh Blanche se zasveti, toda ne reče ničesar.

"Ali je morda tudi on pobegnil s sinom onega Lache-neur lopova?"

"Mislim, da je."

"Ne bo dolgo, ko se vrne."

"Kdo more to trditi?"

Vojvoda Sairmeuse udari s pestjo po mramorni plošči na mizi.

"Sveta nebesa!" vzklikne, to je strašna nesreča!

Mlada žena je mislila, da je jezen radi nje, toda se je motila. Vojvoda je le premiš-

ljeval, kakšne bodo posledice.

V svojem sručenem praznini, da je njegov sin mnogo bolj zmožen za intrige in spletke. Koprnce je želel, da bi se Martial čimprej vrnil.

On je povzročil vse to zlo in on ga mora popraviti! "In zmožen je, samo če hoče!" šepeta vojvoda.

Potem pa glasno nadaljuje: "Martiala moramo najti na vsak način."

Z ježno gesto ga Blanche prekine.

"Poiskati morate Marie-Anne, ako želite dobiti mojega moža."

Vojvoda je bil istih misli, toda se je bal govoriti.

"Jeza vas bo zapeljala, gospa," reče.

"Jaz vem, kar vem."

"Martial pride kmalu. Ako je odšel se tudi vrne. Takoj ga morajo poiskati, ali pa grem sam po njega —"

S pritajeno kletvijo zapusti vojvoda dvorano, dočim se Blanche približa svojemu očetu, ki je še vedno ležal kot nezavesten.

Prime ga za roko in ga nič kaj nežno ne strese, dočim vzklikne z zapovedovalnim glasom:

"Oče! Oče!"

Glas, pred katerim se je markiz Courtornieu tolikokrat tresel, je bil mnogo bolj uspešen kot vse dišave. Za trenutek odpre eno oko, toda ga takoj zopet zatisne, toda ta pogled je Blanche opazila.

"Govoriti želim z vami," reče, "vstanite!"

Počasi in z veliko težavo se markiz pobere s tal in uboga: "Oh, te bolečine!" vzdihne.

"kako me peče v sručen!"

Hči ga preziraje pogleda, nakar pripomni z grenko ironijo:

"Mislite, da sem jaz v paradu?"

"Govori!" reče markiz. "Kaj želiš?"

Neveste se smeje obrne napram služabnikom.

"Vsi iz sobe!" zapove.

Ubogali so jo, nakar zapre za njimi vrata.

"Govoriva o Martialu," začne.

Ko začuje markiz to ime plane kot tiger s stola in pokaže pesti.

"Ah, ta lopov!" vzklikne.

"Martial je moj mož, oče!"

"In ti — po vsem tem, kar se je zgodilo — se drzneš ga zagovarjati?"

"Jaz ga ne branim, toda ne želim pa, da bi ga umorili."

Če bi markiz v tem trenutku zvedel, da je bil Martial umorjen, bi gotovo ponorel od veselja.

"Slišali ste, oče," nadaljuje Blanche, "o sestanku, ki je določen za jutri popoldne v Reche. Martiala poznam; napaden je bil, zasramovan in šel bo na dvoboj. Toda ali bo imel napram sebi poštenega

nasprotnika? Ne! Naletel bo na skupino morilcev. Samo vi morete preprečiti njegov umor."

"Jaz? Kako?"

"S tem, da pošljete nekaj vojakov v Reche. Vojakom naročite, da se v hosti skrijejo, toda v pripravnem trenutku naj aretirajo morilce."

Markiz pa resno zmaje z glavo.

"Ako to storim," reče — tedaj je Martial zmožen —"

"Marsičesa, kaj ne? Toda kaj vas to briga, ker bom jaz prevzela vso odgovornost?"

Markiz je zaman skušal prodreti v prave motive mlade neveste.

"Nemudoma moramo poslati po vojake v Montaignac," zahteva nevesta.

Ako bi ne bila tako razbur-

jena, tedaj bi opazila žar sko-doželjnosti v očeh svojega očeta. Misli je, da bo dobil obilno priliko za maščevanje, ker bo onečastil Martiala, ki se je tako malo zmenil za čast drugih.

"Dobro, pa naj bo, ker tako zahtevaš!" reče markiz nekako udano.

V naglici mu prinese hči peresnik in papir in ves razburjen napiše markiz v naglici nekaj vojaških povelj.

Sama Blanche je izročila povelja služabniku z naročilom, da mora nemudoma odpotovati v Montaignac, in šele potem, ko ga je videla oddirjati na konju, se je podala v svoje sobane, katere je Martial najbolj razkošno in sijajno opremil.

(Dalje prihodnjič)

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

ONLY 74¢ FOR THIS BETTER RYE

Barclay's OLD PORTAGE BRAND RYE WHISKEY

• Ne sodite kakovost Old Portage po tej izjemno nizki ceni. Poskusite ga! Vdihajte njega prijeten vonj! Zmešajte ga v cocktail, highballs, ali ga vzemite "čistega." Rekl boste, da je enak žganju, ki je dvakrat dražje. Ker to je bogat, polne mere okus, ki vam bo res prijal. Če sodite po steklenici ali enem požirku, tisoči se strinjajo, da je najboljša kupčija v rye. — Jas, Barclay & Co., Limited, Detroit, Mich.

\$1.40 FULL QUART Code No. 67-A Full 90 Proof

A GOOD NAME TO GO BUY

TUKAJ JE OKREPČILO ZA VAS

Kdorkoli ste ... karkoli delate ... kjerkoli ste ... kadar mislite o okrepčilu, boste hoteli ledeno-mrzlo Coca-Cola ... v znanem rdečem hladilniku kjerkoli.

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO. Prospect 0333

Previdni in gospodarski ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLAŠE

Ameriški Domovini in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!